

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1445/2020
23.12.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела непоступање по здравственим прописима за време епидемије из члана 248. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног - адвоката Мирослава Лепојевића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу К број 286/20 од 19.05.2020. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1 број 229/20 од 13.08.2020. године, у седници већа одржаној дана 23. децембра 2020. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Мирослава Лепојевића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу К број 286/20 од 19.05.2020. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1 број 229/20 од 13.08.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу К број 286/20 од 19.05.2020. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела непоступање по здравственим прописима за време епидемије из члана 248. КЗ, за које дело је осуђен на казну затвора у трајању од 5 месеци. Истовремено је одређено да ће се изречена казна извршити тако што ће је окривљени издржавати у просторијама у којима станује, без примене електронског надзора, и то тако што ове просторије не сме напуштати осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, те да уколико окривљени једном у трајању преко 6 часова или два пута у трајању до 6 часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у Заводу за извршење казне затвора.

Истом пресудом, на основу члана 63. став 1. КЗ, окривљеном је у изречену казну затвора урачунато време проведено на издржавању мере забране напуштања стана у периоду од 28.04.2020. године до 15.05.2020. године.

Окривљени је на основу члана 264. у вези члана 261. ЗКП обавезан да накнади трошкове кривичног поступка, те да плати Основном суду у Крагујевцу на име паушала износ од 5.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, док ће о висини осталих трошкова кривичног поступка суд одлучити посебним решењем, сходно одредби члана 262. став 2. ЗКП.

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу Кж1 број 229/20 од 13.08.2020. године, делимичним усвајањем жалбе браниоца окривљеног АА, пресуда Основног суда у Крагујевцу К број 286/20 од 19.05.2020. године преиначена је у погледу одлуке о кривичној санкцији, тако што је окривљеном АА за кривично дело непоступање по здравственим прописима за време епидемије из члана 248. КЗ, за које је оглашен кривим првостепеном пресудом, изречена условна осуда, тако што му је задржана као правилно утврђена казна затвора у трајању од 5 месеци и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљени у року проверавања од 1 године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело, док је жалба браниоца окривљеног у преосталом делу одбијена као неоснована, а првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правоснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА – адвокат Мирослав Лепојевић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, конкретно због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Врховни касациони суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП) размотрио списе предмета, са правоснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован.

Неосновано се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног нижестепене пресуде побијају због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и с тим у вези истиче да су засноване на доказу на коме се не могу заснивати – на извештају МУП-а РС од 28.04.2020. године.

Битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП постоји ако се пресуда заснива на доказу на коме се по одредбама Законика о кривичном поступку не може заснивати, осим ако је с обзиром на друге доказе, очигледно да би и без тог доказа била донета иста пресуда.

Према стању у списима, првостепени суд је у доказном поступку, извршио увид у извод Министарства унутрашњих послова од 28.04.2020. године, на основу које је утврдио

да је окривљеном АА, као лицу које је било у блиском контакту са ББ позитивним на Covid-19, одређена мера изолације у трајању од 28 дана, почев од 17.04.2020. године, на адреси у Крагујевцу, улица ... број .., а који извод је издат од стране надлежног органа, односно од стране службених лица министарства унутрашњих послова.

Како се, дакле, у конкретном случају ради о исправи која је издата од стране надлежног органа, то су неосновани наводи из захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног – да је правноснажна пресуда заснована на доказу на коме се према одредбама ЗКП не може заснивати, па је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА одбијен као неоснован.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић